

Op zaterdag 10 maart 2018 stond de wedstrijd tegen het sterke RSR Ivoren Toren op het programma. We moesten naar Rotterdam met voor de zevende keer op rij dezelfde acht spelers. Goede teamspirit dus! De Rotterdammers hadden een invaller maar daarover straks meer. De wedstrijd eindigde na een enerverende middag in een gelijkspel. Ik denk wel terecht, al had er bij onze Bert misschien wat meer te halen geweest.

De voorbereiding van René was prima, want hij had gereserveerd bij een leuk Afrikaans restaurant om na afloop van de match te eten. Goede tent, alleen zijn voorbereiding op de wedstrijd was wat minder. Je moet prioriteiten stellen en zijn kwaliteiten liggen ook zeker bij het uitzoeken van goede eetgelegenheden.

Dan over de partij van de oud-speler van RSR. Overigens was aan het einde van de middag het wel heel erg koud in de speelzaal waarvan we dachten dat we tegen de bevroren toren hadden gespeeld, maar dat ter zijde.

René pakte het vanuit de opening erg frivool aan. Het leek allemaal best aardig, maar zijn tegenstander had alles goed in de smissen. De dame van René had plots geen levensraum meer. Daarmee was zijn partij snel ten einde en stonden we achter. Dat je nog een gevoel hebt bij je oude club is prima, maar om dan ook maar snel te verliezen is natuurlijk wat overdreven.

Op de rest van de borden was het allemaal nog niet duidelijk aangezien we allemaal nog zo'n beetje in de opening zaten. Na een tijdje werden de contouren wat duidelijker en zag het er wat beter uit.

Henrik had een wilde Franse partij waar ikzelf niet graag aan zou beginnen. Voor Henrik was deze stelling erg prettig en nadat de rook was opgetrokken bleef een gelijke stelling over, waarmee de beide spelers het wel goed vonden dat de vrede getekend werd.

Bij Jeroen en Roeland werd het punt ook gedeeld. Jeroen speelde met wit, maar had nooit voordeel. Zijn tegenstander bleef rustig en kon uiteindelijk gemakkelijk het halfje in ontvangst nemen.

Roeland had een Spaanse partij met een klein overwicht voor de witspeler. Uiteindelijk leek het meer dan dat het was en na wat ruilen van stukken bleef daar ook een saaie gelijke stelling over.

Dan Corné aan het zevende bord. Hij speelde een aardige partij en kreeg licht voordeel. In de

analyse bleek g6 ergens een aardige voortzetting, maar na invoeren in de computer was dat eigenlijk niets. Het eindspel in de partij was iets beter voor Corné, maar uiteindelijk was het niet duidelijk hoe hij moest winnen en koos hij eieren voor z'n geld met een remise.

Rogier had inmiddels zijn partij gewonnen, waardoor de stand 3-3 was geworden. In een manoeuvreer partij had hij continu een iets betere stelling. Zijn tegenstander creëerde een inktvis op d6, maar doordat Rogier een kwaliteit er tegenaan gooide was de witte stelling ineens niet bijzonder meer. Sterker nog, Rogier had ineens de betere kansen. De wit speler raakte de draad kwijt en verloor uiteindelijk zijn dame en de partij.

Dan onze Bert. Hij speelde tegen een invaller van de Ivoren Toren, maar dat was ook meteen de sterkste speler op papier. Op het bord viel het eigenlijk wel mee gezien de voortzetting van deze pot en onze Bert kwam helemaal niet zo gek te staan. Sterker nog, hij mistte een prima voortzetting op een erg goed eindspel. Door deze misser kwam Bert minder te staan en verloor hij uiteindelijk een pion. Hetgeen wat overbleef was voor beiden een paard en wat pionnen waarbij Bert moest gaan keepen. Gezien het feit dat de pionnen aan beide vleugels aanwezig waren werd het Bert allemaal te veel en moest hij de brui er aan geven.

Zo kwamen we 4-3 achter en onze Robin nog bezig. Robin had in het middenspel een pion weggesnoept en daarmee stond hij wel lekker. Beide spelers hadden een toren en een loper (wel van verschillende kleur veld) en een f-, g- en h-pion, waar Robin nog een extra b-pion had. Zoals het er uitzag was deze stelling moeilijk naar winst uit te voeren, maar Robin bleef melken. Zwart deed af en toe niet de handigste zet en hij liet zelfs zijn toren op b7 insluiten. Robin had een pion op b6 en zijn loper op c7 waarmee de toren van zwart opeens niet meer meedeed. Wel moest hij nog secuur spelen en dat deed hij. Hij creëerde een vrije f-pion tegenover een h-pion voor zijn tegenstander, maar met een toren tegen een loper speelt dat heerlijk. Na 87 zetten stond zwart mat en konden we een puntje bijschrijven.

Mat! De slotstelling van de partij van Robin.

RSR Ivoren Toren-Souburg 4-4

1. Herbert van Buitenen (2147)-René Tiggelman (2193) 1-0
2. Nathanael Spaan (2102)-Henrik Westerweele (1991) remise
3. Joost van Rosmalen (2129)-Robin Bosters (2091) 0-1
4. Rob van der Plas (2153)-Bert Henderikse (1927) 1-0
5. Lucas Gortemaker (2002)-Jeroen Hekhuis (2107) remise
6. Paul Tromp (1995)-Roeland Alders (1933) remise
7. Jason Zondag (2028)-Corné Boogaard (1848) remise
8. Wil Sparreboom (1891)-Rogier van Gemert (1869) 0-1